

Bra bandy i Boxholm

Det var en gång på 1930-talet. Boxholms Bandyklubb hade spelat en match mot anrika Tranås BOIS. Och det var en hård pers för Boxholms söner. 1-0 till gästerna blev det och hade inte Gösta Kuta Carlsson vaktat Boxholmsmålet så suveränt som han gjorde, så hade det blivit många mer mål i baken.

På den tiden var "Tjallan" Andersson den store strategen i Tranåskedjan. Hans tennisbandykunnande var välbekant och prisat i pressen. Den här gången svarade han för matchens enda mål på ett otagbart frislåg.

Ett tummat och slitet tidningsurklipp bekräftar saken. Där skriver lokalredaktören att "hemmala-

gets bästa nog var målvakten Gösta Carlsson, vilken hade en stor del i att målsnittet kom av sig..."

Kuta hittar den medfarna tidningsspillran i en byrålåda. Sen plockar han ner lagbilderna som hänger på väggen.

Och namnen på spelarna räknar han upp utan att tveka.

I den främre raden ser du från vänster: Arne Nordin, Wolgert Wolle Andersson, Gösta Kuta Carlsson, Konrad Rosenlöv och Kalle Dufmats. Och i den bakre raden: Olle Örn, Egron Gustafsson, Åke Tjalle Karlsson, Harald Mård, John Jocke Johansson, Gunnar Johansson samt lagledaren Tore Andersson.

Boxholms Bandyklubb bildades 1932. Gösta var

med redan då. Och han bevakade målburen alla de år som klubben existerade. Fram till år 1941 var det inga problem med verksamheten. Men under kriget blev det svårt att samla ihop laget. Bandy spelarna låg i lumpen och försvarade Sverige. Bandy slocknade och Boxholms Bandyklubb somnade in.

1947 blåste Boxholms IF liv i skridskoåkningen igen. En bandysektion bildades. Gösta minns den ljuva tiden med matcher mot Vadstena, Motala, Linköping, Lingham, Tranås och Ängared.

—Det var liv i luckan på den tiden!

Men så kom ishockeyn... Den 7 januari 1951 var IFK Norrköping här och spelade en uppvisningsmatch mot Tranås AIF.

Frivilliga krafter hade byggt en hockeyrink. Isparketten var fin och tusen personer tittade på.

—Det fanns en del tveksamhet inom BIF och man undrade om inte ishockeyn skulle ta död på bandyn utan att själv få någon framtid. Beslutet blev en kompromiss, bandyn lades ner på försök och ishockeyn fick en chans att visa om den hade förmågan att bli en publiksport. Och om den inte lyckades skulle bandyn komma tillbaka. Varje idrottsintresserad Boxholmare vet att ishockeyn kom för att stanna..."

Så skrev Sture Fredbäck i BIF:s jubileumsskrift (60 år) 1965.

Och vill Boxholmsborna

Gösta Kuta Carlsson reaktionssnabb bandymålvakt.

numera se bandy får dom åka till Vifolkavallen i Mjölby. Där rullar röda nystan alltjämt på isen. Bara vintern är kall och vattnet fryser...

SVERIK

Boxholms bandylag i mitten på 1930-talet.